

عنوان مقاله:

تبیین رابطه کیفیت فضای باز مسکن و میزان اضطراب کودکان بر مبنای نظریه رشد اریکسون (مطالعه موردی: مجتمع های مسکونی در تهران)

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 10، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه مرتضایی منش - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، قزوین، ایران.

کمال رهبری منش - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، قزوین، ایران.

مصطفی کیانی - دانشیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نظریه رشد اریکسون بیانگر اهمیت محیط زندگی و نقش بازی در دوران رشد کودک م یباشد. این درصورتی است که فضاهای مسکونی امروز ما توانایی پاسخگویی به نیازهای طبیعی کودکانمان را ندارند. این پژوهش که با هدف تدارک کمی طها و فضاهای مسکونی کارآمدتر و سالم تر و به تبع آن رضایتمندی ساکنان از مجموع ههای زیستی انجامشده، به بررسی اثر ویژگی های فضایی از مجموع ههای مسکونی به عنوان یکی از عوامل محیطی، بر روی چگونگی رشد کودک م بپردازد. با توجه به رویکرد بینرشته ای تحقیق، زمینه روان شناسی محیطی برای تبیین فرضیه و آزمون آن مناسب تشخیص داده شد. این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که؛ آیا مجتم عهای مسکونی آپارتمانی می توانند فضای مناسبی برای رشد کودکان فراهم کنند روش تحقیق به کار گرفته شده توصیفی از نوع علی مقایس های می باشد. نتایج حاصل از تحلیل واریانس یک راهه ضریب همبستگی پیرسون نشان م یدهد که بین اضطراب کودکان و رضایت از فضای باز مجتم عهای مسکونی به لحاظ آماری رابطه معنادار وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

روا شناسی محیط، مجتمع مسکونی، فضای باز مسکن، بازی کودک، اضطراب کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986244>

